

صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
سر دبیر: دانیال معمار
دبیران ویژه نامه: علیرضا محمودی
سعید مروتی
تحریریه: ناصر احدی، فهیمه پناه آذرو
شقایق عرفی نژاد

واحد فنی:
مدیر فنی: حامد یزدانی
مدیر هنری: مهدی سلامی
طراح گرافیک و صفحه آرایی: بهروز قلی پور
ویرایش عکس: مرجان عبدالهیان
صفحه خوانی: همکاران واحد فنی تحریریه

صندوق پستی: ۱۹۳۹۵۵۴۴۶
تلفن: ۲۳۰۲۳۶۱۷
نمابر: ۲۲۰۴۶۰۶۷
پدیرش آگهی: ۸۴۳۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
توزیع و اشتراک:
موسسه نشر گستر امروز نوین

گروه ضمانت همشهری ناشر نشریات:
دوچرخه، بچه‌ها، خانواده، پایداری، اقتصاد، تندرستی،
خرندانه، داستان، دانستنیها، ماه، سرزمین من، معماری،
۲۴، شهرنگار، سرخ و محله
نشانی: تهران، خیابان ولیعصر ۴، نرسیده به پارکوی،
کوچه شهید قریشی، شماره ۱۴، روزنامه همشهری

عکس: همشهری - حامد خورشیدی

شب عاشقان بی دل

«مارون» و «دختر پری خانوم» در پردیس ملت به نمایش درآمدند

رسانه کارگردانان

خانه‌ها و خیابان‌ها

علیرضا محمودی

در بیست و پنجمین جشنواره فیلم فجر بعد از نمایش فیلم «پارک وی»، دهمین فیلم کارنامه کارگردانی فریدون جیرانی، خبرنگارانی که برخی از آنها سابقه همکاری با کارگردان در دوران روزنامه‌نگاری او را داشتند، نمی‌توانستند خود را متقاعد کنند که تجربه جیرانی برای ساخت یک اسلشر فارسی اگر موفق هم نباشد، از منظر تاریخی مهم است. نمی‌توان به کسی خرده گرفت که پس از پایان نمایش فیلم به جای احساسی که همان لحظه از فیلم دارد به این فکر کند که در آینده درباره فیلم‌ها چه خواهند گفت. اما جیرانی به عنوان روزنامه‌نگار - مورخ همیشه سعی کرده که پدیده‌های سینمای ایران را از منظر تاریخی - سیاسی توضیح بدهد؛ روشی که فقط بخشی از آن به زیبایی‌شناسی فیلم‌های ایرانی و سلیقه مخاطب اختصاص دارد و بخش عمده آن توضیح سینمای ایران با رجوع به تاریخ معاصر است. با روشی که جیرانی در توضیح تاریخ سینمای ایران دارد توضیح دادن اهمیت پارک وی به عنوان یک اسلشر فارسی در کارنامه پرفراز و نشیبش که در میانه دهه ۱۳۸۰ ساخته شده، پیش‌بینی الهیایی خشن است که کانون التهاب روابط تغییر شکل یافته خانواده ایرانی است. برخلاف جلسه نمایش مطبوعاتی فیلم که منتقدان و نمایندگان رسانه‌ها به هیچ وجه زیر بار توضیحات جیرانی نرفتند، اما مخاطبان سینمای ایران در تهران و شهرستان‌ها فیلم جیرانی را به عنوان یک اسلشر خود ساخته آنقدر پذیرفتند که پارک وی فیلمی ناموفق از کار در نیامد. این وجه از کار کارگردانان در سینمای ایران که فیلم‌هایشان توسط منتقدان شکست خورده به نظر می‌رسد، اما در سرنوشت تجاری فیلم‌ها اتفاق دیگری می‌افتد، نشان می‌دهد که تاریخ سینمای ایران اغلب در نوشته‌های مطبوعاتی روز رقم نمی‌خورد. مطبوعات‌ها در هر دوران بیشتر از بخش پنهان جامعه به آن چیزهایی می‌پردازند که در نمود و نمایش آن به خیابان‌ها درز کرده باشد. روزنامه، رسانه خیابان است. پارک وی درباره خشونت رایج در اتاق‌ها و راهروهای یک خانه بود و پیش‌بینی آن چیزی که فیلم عرضه می‌کرد برای هر روزنامه‌نگاری قفل بود؛ حتی برای کسی که عادت دارد تاریخ سینمای ایران را نه از اتفاقات خانگی که از سیاست‌های خیابانی روایت کند.

عکس‌نوشت

روزگار فراموش شده شهر قصه

سینما شهر قصه پشت سینما آزادی در خیابان خالد اسلامبولی یکی از مهم‌ترین سینماها هنگام برپایی جشنواره فیلم فجر در دهه اول برگزاری این رویداد بود. شهر قصه در چند دوره از نمایندگان رسانه‌ها در جشنواره میزبانی می‌کرد و در چند دوره سینمای نمایش دهنده فیلم‌های برگزیده بخش مسابقه بین‌الملل و بخش‌های خارجی مانند جشنواره جشنواره‌ها و بخش‌های مرور محسوب می‌شد. همیشه صف‌های انبوه علاقه‌مندان در پشت سینما آزادی زیر پرچم کشورهایی که فیلمی در جشنواره داشتند تصویری از زنده بودن سینما در مرکز شهر از خود برجای می‌گذاشت. این عکس را عطاالله طاهر کناره، عکاس روزنامه همشهری در بهمن سال ۱۳۷۲ از مقابل سینما شهر قصه که میزبان چند بخش خارجی جشنواره بود، برداشته است.

